

Szűcsné Nagy Jolán: Átutazóban

Átutazóban Hernád felé, döcögünk
az álommunkahelyem elé.
De míg odaérünk, mi az mi elem terület,
álmosan szemlélem kilenc éve körülbelül.

Van itt szépség mi szemnek kedves,
de sajnos túl sokat e helyről eddig még nem tudtam meg!
Hallottam tájházról mi számomra rejtély,
jobban örülnék, ha munka helyett betérhetnék.

Vannak szép asszonyok, és víg
amatőr színészek, hátha összeáll
egy nap és profi is lesz végre!

A templom a falu ékessége,
sokan betérnek vasárnap egy misére.
Ezen agyaltam én egyik reggelen,
miközben buszunk egy kátyúban egy nagyot döccent.
Gyorsan észhez tértem s nem örültem,
mert menten felébredtem!

Szebbnél szebb házak, tiszta udvar,
a kutya is megugat egy öreget
ki kora reggel a fát lopta.
Az járt az eszembe, vajon miért teszi,
hiszen már lassan nyár van, mégis fázik?

Választ én erre úgysem kapok,
s rájöttem viszont, hogy egy nagy községben vagyok!
Érdekes emberek, érdekes arccal, mindenki
szorgalmas, hiszen rohannak gyorsan.

Gyerekek is lassan ébrednek,
kihalt még az ovi és az iskola is rendesen.
Szép Kanyar söröző s mellette játszótér,
gondolom délután ide sok gyerek betér.

Ezek a dolgok, miket én mindennap érzek,
no és a pékség illata mi teljesen felébreszt!
Megáll a busz, leszálok épen,
kezdődhet a nap, fel a fejjel, túléltem, remélem!